

Istungidokument

B9-0179/2020

10.6.2020

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 132 lõikele 2

Euroopa tulevikku käsitleva konverentsi kohta
(2020/2657(RSP))

Zdzisław Krasnodębski
fraktsiooni ECR nimel

B9-0179/2020

Euroopa Parlamendi resolutsioon Euroopa tulevikku käsitleva konverentsi kohta (2020/2657(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse uuele komisjoni koosseisule suunatud poliitilistes suunistes esitatud komisjoni presidendi ideed korraldada Euroopa tulevikku käsitlev konverents,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 48 lõiget 4,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 2,
- A. arvestades, et liikmesriigid seisavad silmitsi enneolematu ülesandega tulla toime COVID-19 kriisiga ning keskenduda majanduslikule ja sotsiaalsele taastumisele;
- B. arvestades, et COVID-19 kriisist tuleb õppida olulist Euroopa Liidu valmisoleku, vastupidavuse ja tulemusliku toimimise kohta, kuna liidu meetmeid kritiseeriti korduvalt põhjusega;
- C. arvestades, et Euroopa Liidus tuleb läbi viia ulatuslik reform, et liit suudaks olla edukam kuues peamises valdkonnas:
- töökohtade ja jõukuse loomine, eelkõige seoses majandusliku ja sotsiaalse taastumisega COVID-19 pandeemiast,
 - kodanike ja piiride kaitsmine,
 - liikmesriikide õiguste ja suveräänsuse austamine,
 - tegelikult toimiva kestliku majanduse arendamine,
 - liidu tegevuse tõhususe ja tulemuslikkuse suurendamine,
 - koostöö ülemaailmsete partneritega;
1. on veendunud, et kõigi Euroopa Liidu liikmesriikide esmaseks prioriteediks on lähitulevikus majanduslik ja sotsiaalne taastumine COVID-19 pandeemiast;
2. on arvamusel, et kõik ELi algatused peavad seetõttu läbima nn taastamistesti, et hinnata, kas need soodustavad taastamisprotsessi või takistavad seda; rõhutab, et kõik taastamisprotsessi takistavad algatused tuleb edasi lükata või tühistada;
3. on veendunud, et eelkõige praegust kriisi silmas pidades on Euroopa tulevikku käsitlev põhjalik analüüs vajalik, kuid ajastuse või praktilise korralduse seisukohast (nt avalikud konsultatsioonid) tuleb arvesse võtta, et hetkel on avaliku arvamuse keskmes jätkuvalt COVID-19 kriisile reageerimise küsimus ning poliitiline tähelepanu tuleb suunata majanduslikule ja sotsiaalsele taastumisele;

4. märgib, et algselt Euroopa tulevikku käsitleva konverentsi raames kavandatud avalike konsultatsioonide läbiviimine ei ole paljude kuude jooksul võimalik;
5. nõuab seetõttu, et selliste konverentside kokkukutsumine tuleb edasi lükata;
6. täheldab, et nõukogu, parlament ja komisjon ei ole veel kokku leppinud konverentsi formaadis ega struktuuris ning et nõukogu peab veel ametliku seisukohta vastu võtma;
7. tuletab meelde oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni, mis käsitleb Euroopa Parlamendi seisukohta Euroopa tuleviku konverentsi kohta¹; rõhutab, et mis tahes tulevast konverentsi ei tohi korraldada üksainus arutelu domineeriv rühm, nagu oli ette nähtud selles varasemas resolutsioonis;
8. tunneb muret selle pärast, et tulevast konverentsi võivad osa isikuid kui uut instrumenti manipuleerida, et liikuda tegevuskavaga edasi ühele ainsale ideoloogilisele vaatenurgale toetudes, mille kohaselt tulenevad kõik Euroopa Liidu puudused liidu liiga vähestest ja mitte liigsetest volitustest;
9. on veendunud, et tõeliselt avatud konverentsiprotsess võib anda väärtusliku panuse Euroopa tuleviku teemalise arutelu käivitamisse, kuna EL on ilmselgelt oma liikmesriikide kodanikest väga palju kaugenenu; rõhutab aga, et niisugune konverentsialgatus täidab sellele pandud ootused vaid juhul, kui on täidetud teatavad tingimused ja on kokku lepitud konverentsi korralduse kindlad põhimõtted;
10. nõuab seetõttu, et liikmesriigid käivitaksid alternatiivse algatuse, milles nad nõukogus kokku lepiksid, et Euroopa Liidu tulevikku käsitlev konverents läbi viia;
11. toonitab, et see konverents peaks olema tõeliselt avatud ja läbipaistva protsessi algus; rõhutab, et tuleks vältida lähenemisi, mille puhul eeldatakse, et konverentsi ainus eesmärk on arutada üksnes erinevaid Euroopa edasise integratsiooni võimalusi, pidades seejuures kehtivat *acquis communautaire*'i enesestmõistetavaks;
12. nõuab, et enne konverentsi viidaks läbi *acquis communautaire*'i sõltumatu läbivaatamine, mis hõlmaks ka Euroopa välisestusega seonduva põhjalikku kontrolli ning ELi programmide ja ametite kulude-tulude analüüsi;
13. nõuab, et liikmesriikide parlamendid võtaksid juhtrolli konverentsi korraldamisel, arvestades nende ulatuslikumat demokraatlikku mandaati ja suuremat poliitilist mitmekesisust; teeb ettepaneku, et valdav osa konverentsil osalejatest pärineks liikmesriikide parlamentidest; soovitab, et konverentsi korraldavas organis peaksid olema esindatud erinevad poliitilised arvamused ja see koosneks peamiselt liikmesriikide parlamentide liikmetest; teeb ettepaneku, et valitakse kolm kaasesimeest, pidades seejuures silmas poliitilist ja geograafilist tasakaalu;

¹ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0010.

14. jääb kindlaks nõudmisele, et edukaks kujunemise eesmärgil peab konverentsiprotsess tuginema kolmele peamisele põhimõttele:
- pluralismi ja mitmekesisuse austamine,
 - riikide institutsioonide demokraatliku legitiimsuse tunnustamine,
 - põhiseadusliku demokraatia austamine;

Pluralism ja mitmekesisus

15. rõhutab, et vastavalt kohustusele austada pluralismi ei tohi konverentsi kasutada pelgalt ELi ortodoksse integratsiooni propageerimiseks, vaid see peaks andma võimaluse arutada võrdväärselt ka teistsuguseid ja teisesuunalisi ettepanekuid;
16. märgib, et traditsioonilise föderalistliku ortodoksse põhimõtte kõrval on teisi samaväärsed alternatiive, nagu ettepanek muuta liit uuesti suveräänsete Euroopa riikide ühenduseks, mille aluseks on konföderaalse Euroopa eurorealistlik kontseptsioon, mis austab liikmesriikide õigusi ja demokraatlikku legitiimsust; nõuab, et neid ja paljusid teisi võimalusi arutatakse konverentsil ning sellega seotud avalikel koosolekutel võrdsel ja õiglasel viisil;
17. nõuab seetõttu, et konverentsil ja sellega seotud koosolekutel osalejatele tuleb tagada võrdsed võimalused arutada järgmisi küsimusi:
- kas liidu tegevusvaldkonnad peaksid piirduma tema põhipädevustega ja kas muudes valdkondades tuleks pädevusi liikmesriikidega jagada või need neile tagasi anda;
 - kas ühtne lähenemisviis poliitikakujundamisele tuleks asendada paindlikuma lähenemisviisiga;
 - kas on vaja selgesõnaliselt tunnistada, et liikmesriikidel on õigus kaitsta oma rahvuslikke traditsioone, kultuuri ja ühist kristlikku pärandit;
 - kas liikmesriikide parlamentide rolli tuleks tugevdada;
 - kas liikmesriikide parlamentidel peaks olema võimalik subsidiaarsuse põhimõttele toetudes teatavaid seadusandlikke ettepanekuid blokeerida, kasutades selleks tõhusat punase kaardi menetlust;
 - kas häälteenamusega hääletamine ei peaks osa valdkondades enam olema standardmenetlus ja kas nõukogu hääletusmeetod tuleks läbi vaadata (eriti pärast Brexitit) ning kas kehtivaid riikide vetoõigusi võiks laiendada Luksemburgi kompromissi ametlikuks muutmise teel, nii et neid õigusi saaks taas kasutada „väga oluliste riiklike huvide“ kaitsmiseks;
 - kas on vaja veel lisamuudatusi, et suurendada Euroopa Liidu enda demokraatlikku vastutust;

Riikide institutsioonide demokraatlik legitiimsus

18. tuletab meelde, et suurima demokraatliku legitiimsusega institutsioonid ELis on liikmesriikide institutsioonid; rõhutab, et Euroopa Parlamendil ei ole mingit ainulist ega erilist legitiimsust Euroopa küsimustes, mis õigustaks endale kontrolli võtmist konverentsi üle, ning et alati tuleks meeles pidada, et Euroopa Parlamendi valimised on eri liikmesriikides toimuvate valimiste kogum, kus on valdavalt riigisisised küsimused, mitte ühtne hääletus Euroopa tuleviku küsimuses; nõuab peale selle, et konverentsi puhul välditaks korporatiivset hoiakut ja liikmesriikide demokraatlikult valitud institutsioonidele tagatakse konverentsiprotsessis keskne koht;
19. tuletab meelde, et Euroopa Liidu volitused ei ole etteantult püsikindlad, nagu on riigil, vaid need tuleb talle aluslepingutega anda; rõhutab, et ELi pädevuse teostamisel lähtutakse subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttest, et tagada, et liidu volitusi täidetakse võimalikult kodanikulähedaselt, vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 10 lõikes 3 viidatud läheduspõhimõttele; on veendunud, et liit peab keskendumas oluliste probleemide lahendamisele seal, kus ta saab anda lisaväärtust; rõhutab, et ressursid on piiratud ja tingimata tuleb järele mõelda, kuidas tegevusi prioriseerida ja olemasolevaid ressursse tõhusamalt kasutada;

Põhiseaduslik demokraatia

20. nõuab, et kõik asjaosalised algusest peale tunnistaksid, et sellised avalikud arutelud nagu kõnealune konverentsialgatus, ükskõik kui hästi struktureeritud ja korraldatud need ka ei oleks, ei asenda ja seega ei saa ka kahtluse alla seada põhiseaduslikult loodud parlamentaarsete institutsioonide demokraatlikku legitiimsust; rõhutab seetõttu, et ei saa olla ühtegi demokraatlikku argumenti konverentsi järelduste automaatseks rakendamiseks; teeb selle asemel ettepaneku esitada konverentsi järeldused ametlikult Euroopa Ülemkogule, Euroopa Parlamendile ja Euroopa Komisjonile, et kõik nad saaksid valmistada ette ametliku vastuse ja järeelmeetmed, mida nad arutelu jätkamiseks sobivaks peavad;
21. rõhutab, et ainus konverents, mis saab ametlikult teha ettepanekuid aluslepingute muutmiseks, on liikmesriikide valitsuste esindajate konverents, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõikes 4, ning et vastavalt samale artiklile saavad muudatused jõustuda alles pärast seda, kui kõik liikmesriigid on need ratifitseerinud kooskõlas oma põhiseadusest tulenevate nõuetega;
 - o
 - o o
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.